

لعنت

تکيه کلام منفور

خليل الرحمن خباب

لعنت

(تکيه کلام منفور)

خادم الاسلام
خليل الرحمن خباب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان : لعنت (تکیه کلام منفور)

نویسنده : خلیل الرحمن خباب

تاریخ انتشار : بهار ۱۴۰۱

ایجاد هر نوع تغییر بدون اجازه نویسنده،
مجاز نمی باشد و خیانت محسوب می گردد!

ارتباط با نویسنده:

وبلاگ: khademulislam.blog.ir

تلگرام: [@Khademulislam](https://t.me/Khademulislam)

واتساپ و ایمو: [+93702837300](https://wa.me/93702837300)

لینک های مفید اسلامی:

وبسایت سنت دانلود: <http://www.SunnatDL.com>

تلگرام مرکز هدایت؛ رد اسلام ستیزان: [@Hedayat1442](https://t.me/Hedayat1442)

تلگرام کتابخانه آراء: [@iqraaLib](https://t.me/iqraaLib)

تلگرام دارالافتاء مجازی اهل سنت: [@Canale_pasokh](https://t.me/Canale_pasokh)

یکی از تکیه کلام‌های زشت و منفوری که امروزه بر سر زبان‌های بسیاری از مردم قرار دارد و هیچ کس به زشتی آن توجه نمی‌کند، واژه لعنت است.

غربی‌ها و انگلیسی‌ها، در بسیاری از گفتارهای‌شان کلمه‌ای را ورد زبان می‌کنند و می‌گویند: شیت (Shit) و معنایش در فارسی همان «لعنتی» است که متأسفانه امروزه تکیه کلام مسلمانان شده است.

غربی‌ها اگر شاد باشند یا غمگین، هیجانی باشند یا عصبانی، نشسته باشند یا ایستاده؛ خلاصه در تمام امور زندگی‌شان این کلمه منفور بر سر زبان‌شان است. می‌توان گفت که واکنش آن‌ها در مقابل بسیاری از برخوردهای زندگی‌شان همین کلمه است.

متأسفانه از آنجایی که برخی از مسلمانان به تقلید از غربی‌ها، به بهانه مُد و پیشرفت عادت کرده‌اند، امروزه این واژه منفور در میان ما هم به شدت رخنه و شیوع پیدا کرده است که برای سرگرمی، شوخی، لذت، جدی و... برخی اصل آن (شیت) را می‌گویند و برخی دیگر معنایش را.

متأسفانه این کلمه به حدی برای مسلمانان عادی شده که -پناه بر خدا- یکدیگر را نیز لعن و نفرین می کنند.

اگر از کسی ناراحت شوند یا کسی در حق شان بی انصافی کند، شروع به لعن و نفرین او می کنند، یا حتی اگر از کسی تعریف کنند، باز هم می گویند: فلانی کارش چقدر خوب است لعنتی!

چندسال پیش، مدتی را نزد فردی سپری کردم که انسان بسیار عجیبی بود. او هر بار که از کسی یاد می کرد؛ چه انسان خوبی بود چه بد، پدرش را لعنت می کرد و می گفت: فلانی پدر لعنت انسان بسیار خوبی است، یا انسان بسیار بدی است. او حتی گاهی از علما و اساتید خودش هم نام می برد، همین تکیه کلامش به همراه بود.

در آنجا یکی از اساتیدش نیز تشریف داشت و هر بار به او گوش زد می کرد و تذکر می داد: استغفرالله! فلانی عالم بزرگی است و فلانی استادت است، چطور از آن ها این گونه یاد می کنی؛ ولی او برای توجیه حرفش دوباره تکیه کلامش را تکرار می کرد.

• لعنت و حکم آن:

معنای لعنت براساس جهت صدور آن متفاوت است؛ اگر لعنت از جانب الله متعال در آخرت باشد، به عذاب و عقاب معنا می شود و اگر در دنیا باشد، به معنای دوری از رحمت و توفیق پروردگار است. اگر از جانب انسان به غیرش باشد، به دعای دوری از رحمت پروردگار و گرفتاری به غضب او معنا می شود.

لعن و نفرین و دشنام و بددعایی، یکی از اعمال زشتی است که با اخلاق، رفتار، کردار، سرشت و منش یک مسلمان در تضاد است. از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت شده که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:

«لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبِدْيِءِ».

«مؤمن بسیار طعنه زنده، لعنت کننده، دشنام دهنده و بدزبان نیست».

[سنن الترمذی: ۱۹۷۷]

همچنین از سمره بن جندب رضی الله عنه روایت شده که پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند:

«لَا تَلَاعَنُوا بِالْعَنَةِ لِلَّهِ، وَلَا بِغَضَبِهِ، وَلَا بِالنَّارِ».

«همدیگر را با لعنت خدا، غضب او و آتش جهنم لعن و نفرین

نکنید».

[سنن الترمذی: ۱۹۷۶]

آیا می دانید الله متعال چه کسانی را لعنت کرده است؟
 آری! کافران، ظالمان، منافقان، یهودیان و نصرانیان را نفرین کرده
 است؛ پس با لعن و نفرین یک مسلمان، ما در حقیقت او را در
 جایگاه یکی از این ها قرار می دهیم.

در دین اسلام دشنام دادن و ناسزاگویی و پرداختن به سخنان لہو و
 لعب، فسق و حرام خوانده شده است تا چه رسد که انسان مسلمان
 همواره به لعن و نفرین دیگران پردازد و علیه آن ها بددعایی کند.

از عبدالله بن مسعود رضی اللہ عنہ روایت شده که رسول الله صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم فرمودند:
 «سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ».

«دشنام دادن مسلمان فسق و جنگیدن با او کفر است».

[صحیح البخاری: ۴۸ + صحیح مسلم: ۶۴]

• لعن و نفرین کافر:

همان گونه که گفتیم، لعن و نفرین یکی از خصایل زشت است و
 سزاوار یک مسلمان نیست. پس عادت دادن زبان به لعن و نفرین
 کار درستی نیست؛ فرقی ندارد که نفرین شونده مسلمان است یا
 کافر.

از ابوهريره رضي الله عنه روايت شده كه مي گويد:

«(مدتي) رسول الله صلى الله عليه وسلم در نماز فجر مي فرمودند: خدايا فلاني و فلاني

و فلاني را لعنت كن! تا اينكه الله متعال اين آيه را نازل فرمود:

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ...﴾ [آل عمران: ۱۲۸]

«چيزي از كار (بندگان جز اجراي فرمان خداوند رحمان) در

دست تو نيست».

[صحيح البخاري: ۴۵۶۰ + صحيح مسلم: ۶۷۵]

از ام المؤمنين عايشه رضي الله عنها روايت شده مي گويد:

«گروهي از يهوديان بر پيامبر صلى الله عليه وسلم وارد شدند و گفتند: السَّامُ عَلَيْكُمْ؛

مرگ بر شما باد!

من متوجه شدم و (در جواب شان) گفتم: وَعَلَيْكُمْ السَّامُ وَاللَّعْنَةُ؛

مرگ و لعنت بر خودتان باد!

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند: آرام باش اي عايشه! همانا الله متعال آرامش

و گذشت را در تمام امور دوست دارد.

گفتم: اي رسول خدا! مگر نشنديد كه آنها چه گفتند؟

فرمودند: من هم (جواب‌شان را دادم و) گفتم: وَعَلَيْكُمْ؛ (آنچه می‌گویید)، بر خودتان باد!.

[صحیح البخاری: ۶۰۲۴ + صحیح مسلم: ۲۱۶۵]

نوت: برخی از علما این حکم را برای کافر معین دانسته‌اند که لعن و نفرین او کار درستی نیست؛ اما برای کافر غیر معین جواز داده‌اند. یعنی گفتن «مرگ بر فلان کافر» یا «خداوند فلان کافر را لعنت کند»، درست نیست؛ اما «خداوند کافران یا یهودیان، یا مسیحیان، یا مشرکان و... را لعنت کند»، اشکالی ندارد.

لعن و نفرین بت‌ها و معبودان کفار:

الله متعال مسلمانان را از دشنام دادن بت‌ها و معبودان کفار بازداشته می‌فرماید:

﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ...﴾

[الأنعام: ۱۰۸]

«ای مؤمنان! به معبودان و بت‌هایی که مشرکان به جز الله متعال می‌پرستند، دشنام ندهید؛ مبادا آن‌ها (نیز) از روی (ظلم و) جهل، خدا را دشنام دهند».

• لعن و نفرین گنهکار:

تردیدى وجود ندارد که گناه زشت است؛ اما خود گنهکار زشت و منفور نیست. انسان باید از گناه نفرت داشته باشد نه از خود گنهکار. پس لعن و نفرین گنهکار هم کار درستی نیست و در احادیث از این کار منع شده است.

از امیرالمؤمنین عمر بن خطاب رضی الله عنه روایت شده که می گوید:
«در زمان رسول الله صلی الله علیه و آله فردی به اسم عبدالله بود که به او حِمَار می گفتند.

او همیشه نزد رسول الله صلی الله علیه و آله می آمد و ایشان را می خندانند. یک بار رسول الله صلی الله علیه و آله او را به جرم شراب نوشی حد زده بودند تا اینکه روز دیگری نیز او را به همین جرم نزد آنحضرت آوردند و دوباره به دستور ایشان حد زده شد.

در این اثنا فردی از میان جمعیت گفت: خدایا لعنتش کن! چقدر (به جرم شراب نوشی) آورده می شود؟! رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:
«لَا تَلْعَنُوهُ، فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِنَّهُ يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ».

«او را لعنت نکن؛ به خدا سوگند تا جایی که من می دانم او الله و رسولش را دوست دارد».

[صحیح البخاری: ۶۷۸۰]

همچنین از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که می گوید:

«مردی را نزد رسول الله صلی الله علیه و آله آوردند که شراب نوشیده بود، آنحضرت فرمودند: او را بزیند!

ما شروع به زدن کردیم؛ برخی با دست، برخی با کفش و برخی هم با لباس. وقتی او رفت، برخی گفتند: خداوند تو را رسوا کند! پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: چنین نگویند و شیطان را علیه او یاری نکنید».

[صحیح البخاری: ۶۷۷۷ + سنن أبی داود: ۴۴۷۷]

امام قرطبی رحمته الله می فرماید:

«ابن العربی می گوید: لعن گنهکار معین به اتفاق همه جواز ندارد... اما لعن گنهکار به طور مطلق (غیر معین) به اتفاق همه جواز دارد».

[الجامع لأحكام القرآن، قرطبی: ۱۸۹/۲ - ۱۹۰]

یعنی گفتن «خداوند فلانی را لعنت کند» یا «لعنت بر فلانی» جواز ندارد؛ اما گفتن «خداوند شراب نوشان را لعنت کند» اشکالی ندارد.

شاید برای همین است که رسول الله ﷺ با وجود اینکه این همه از لعن و نفرین گنهکاران باز می‌داشتند، باز هم خودشان گروهی از زنان و مردان را لعنت کردند.

• لعن و نفرین مردگان:

از ام‌المؤمنین عایشه رضی الله عنها روایت شده که رسول الله ﷺ فرمودند: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَىٰ مَا قَدَّمُوا».

«مردگان را دشنام ندهید؛ زیرا آنها به آنچه (از اعمال) که پیش فرستادند، رسیده‌اند».

[صحیح البخاری: ۱۳۹۳]

رسول الله ﷺ در این حدیث از دشنام دادن مردگان بازداشته‌اند، پس لعن و نفرین آنها به طور قطع جواز ندارد.

• لعن و نفرین اشیا:

از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که رسول الله ﷺ فرمودند:

«لَا تَسُبُّوا الرِّيحَ، فَإِنَّهَا مِنْ رُوحِ اللَّهِ تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ وَالْعَذَابِ ...».

«باد را دشنام ندهید؛ همانا باد از رحمت خداست که (گاهی) با رحمت و (گاهی هم) با عذاب می‌آید».

[سنن ابن‌ماجه: ۳۷۲۷]

• لعن و نفرين حيوانات:

از عبادۀ بن صامت رضي الله عنه روايت شده كه فردی شتر خود را لعن و نفرين كرد، رسول الله صلى الله عليه وسلم پرسيدند: اين كيست كه شترش را لعنت می كند؟ آن شخص گفت: من ای رسول خدا! رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند: «انزُلْ عَنْهُ، فَلَا تَصْحَبْنَا بِمَلْعُونٍ، لَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ».

«از آن (شتر) پیاده شو و ما را با (حيوان) ملعونی همراهی نکن. (ای مردم!) بر ضرر خودتان، فرزندان تان و اموال تان دعا نکنید؛ تا مبادا با لحظه ای از جانب الله متعال برابر شود كه اگر در آن (لحظه) خواسته ها پذیرفته می شود و دعای شما اجابت گردد».

[صحيح مسلم: ۳۰۰۹]

• لعن و نفرين بیماری:

از جابر بن عبدالله رضي الله عنه روايت شده كه زنی نزد رسول الله صلى الله عليه وسلم بیماری تب را دشنام داد، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند:

«لَا تَسْبِي الْحُمَّى، فَإِنَّهَا تُذْهِبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ، كَمَا يُذْهِبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ».

«بیماری تب را دشنام نده؛ زیرا آن گناهان انسان را از بین می‌برد، همان گونه که کوره آهنگری زنگ آهن را می‌زداید».

[صحیح مسلم: ۲۵۷۵]

• لعن و نفرین زمانه:

در گذشته عرب‌ها عادت داشتند تا مصیبتی در زندگی شان پدید می‌آمد یا با مشکلی مواجه می‌شدند، زمانه را دشنام می‌دادند و نفرین می‌کردند.

در حدیث قدسی آمده است که الله متعال می‌فرماید:

«يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ يَقُولُ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ فَلَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ فَإِنِّي أَنَا الدَّهْرُ، أَقْلَبُ لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ، فَإِذَا شِئْتُ قَبَضْتُهُمَا».

«بنی آدم مرا اذیت می‌کند و می‌گوید: ای بلای روزگار و زمانه! پس هیچ‌یک از شما نگوید: ای بلای روزگار و زمانه؛ زیرا زمانه من هستم که شب و روزش را تغییر می‌دهم و چون خواستم آن‌ها را جمع می‌کنم».

[صحیح مسلم: ۲۲۴۶]

از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:

«لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ».

«زمانه را دشنام ندهید؛ زیرا زمان خداوند است (و حوادثی که اتفاق می افتد، کنترل آن در دست پروردگار است)».

[صحیح مسلم: ۲۲۴۶]

• لعن و نفرین خود، فرزندان و دارایی:

از جابر بن عبد الله رضی الله عنه روایت شده که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:

«لَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ خَدَمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَاعَةً نِيْلٍ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ».

«بر ضرر خودتان، فرزندانتان، دستیارانتان و داراییتان دعا نکنید؛ تا مبدا با لحظه ای از سوی الله متعال موافق آید که در آن خواسته ها پذیرفته می شود و دعای شما اجابت گردد».

[سنن أبی داود: ۱۵۳۲]

همه احادیثی که گذشت، بیان گر این است که لعن و نفرین، بددعایی و ناسزاگویی شایسته یک مسلمان نیست؛ فرقی ندارد که طرف مقابل ذی روح باشد یا بدون روح، انسان باشد یا حیوان، انسان صالح باشد یا گنهکار، مسلمان باشد یا کافر و...

با لعن و نفرین، بددعایی و ناسزاگویی، نه تنها مشکلی حل نمی‌شود؛ بلکه عواقب و پیامدهای ناگواری در پی دارد که سرانجامش جز حسرت و پشیمانی چیز دیگری نیست.

فرض کنیم طرف مقابل کافر باشد یا مرتد یا منافق، پس بفرمایید فایده لعن و نفرین کردن چیست؟

چه سودی دستگیرمان می‌شود؟

آیا جز نفرت و انزجار چیز دیگری به وجود می‌آورد؟

به این هشدار سخت رسول الله ﷺ توجه کنیم که ابودرداء رضی الله عنه روایت می‌کند:

«إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَعَنَ شَيْئًا صَعِدَتِ اللَّعْنَةُ إِلَى السَّمَاءِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ دُونَهَا، ثُمَّ تَهْبِطُ إِلَى الْأَرْضِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُهَا دُونَهَا، ثُمَّ تَأْخُذُ يَمِينًا وَشِمَالًا، فَإِذَا لَمْ تَجِدْ مَسَاعًا رَجَعَتْ إِلَى الَّذِي لَعَنَ، فَإِنْ كَانَ لِذَلِكَ أَهْلًا وَإِلَّا رَجَعَتْ إِلَى قَائِلِهَا».

«همانا وقتی بنده چیزی را لعنت می‌کند، آن لعنت به سمت آسمان بالا می‌رود، پس دروازه‌های آسمان بسته می‌شود. سپس به سمت زمین پایین می‌رود و دروازه‌های زمین نیز بسته می‌شود. پس از آن

به سمت راست و چپ می رود و وقتی جایی نیافت، به چیزی که لعنت شده بازمی گردد؛ پس اگر آن چیز سزاوار لعنت بود (، شامل وی می شود) و گرنه به خود لعنت کننده برمی گردد».

[سنن أبی داود: ۴۹۰۵]

مواظب زبان مان باشیم که جرمش کوچک و جرمش بزرگ است!

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد وآله وصحبه أجمعین

از همین نویسنده:

- ۱- آیا از عبادت کردن خسته می شوید؟
- ۲- اسلام به ذات خود ندارد عیبی...!
- ۳- بی رحمی بزرگ
- ۴- چرا نمی پرسیم؟
- ۵- چگونه حمله های شیطان را دفع کنیم؟
- ۶- خودکشی نوین
- ۷- روزهای مبارک
- ۸- ز گهواره تا گور استادتم
- ۹- سراب خوشبختی
- ۱۰- طلاق شوخی بردار نیست
- ۱۱- گفتمان (بزرگ ترین راه حل)
- ۱۲- لعنت (تکیه کلام منفور)
- ۱۳- ما کجا و آن ها کجا؟
- ۱۴- ماه رجب (ویژگی ها و بدعت ها)
- ۱۵- ماه شعبان (فرصتی دیگر)
- ۱۶- نجات از اضطراب امتحان